

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

3.1 ขอบเขตการศึกษา

ในการศึกษาครั้งนี้ ใช้ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) จากการรวบรวมข้อมูลของศูนย์ควบคุมการจ่ายไฟ เขต 1 ภาค 1 จังหวัดเชียงใหม่ ได้แก่สถิติปริมาณกำลังไฟฟ้าสูงสุดในพื้นที่ 6 จังหวัดภาคเหนือตอนบน ได้แก่ เชียงใหม่ เชียงราย ลำพูน ลำปาง พะเยา และแม่ฮ่องสอน ตั้งแต่เดือน มกราคม 2546 ถึงเดือน ธันวาคม 2554 รวมเวลา 9 ปี หรือ 108 เดือน ข้อมูลมีหน่วยเป็น เมกะวัตต์

3.2 วิธีการวิจัย และแบบจำลองที่ใช้ในการศึกษา

ขั้นตอนที่ 1 การหารูปแบบพยากรณ์โดยวิธีคลาสสิก โดยมีรายละเอียดดังนี้

1) สร้างแนวโน้มเส้นตรงระยะยาว (Trend Projection) อาศัยคุณสมบัติของสมการเส้นตรง มีสมการดังนี้

$$\hat{y}_t = a + bx_t \quad (3.1)$$

โดย \hat{y}_t คือ ค่าที่ได้จากการพยากรณ์

a คือ ค่าพารามิเตอร์ที่คำนวณได้จากวิธีกำลังสองน้อยที่สุด

b คือ ค่าพารามิเตอร์ที่คำนวณได้จากวิธีกำลังสองน้อยที่สุด

x_t คือ ช่วงเวลาโดยเรียงเป็นลำดับ

โดยค่า a และ b สามารถคำนวณได้ตามวิธีกำลังสองน้อยที่สุดดังนี้

$$b = \frac{n \sum x_t y_t - \sum x_t \sum y_t}{\sum x_t^2 - (\sum x_t)^2} \quad (3.2)$$

$$a = \frac{\sum y_t}{n} - b \left(\frac{\sum x_t}{n} \right) \quad (3.3)$$

โดย a คือ ค่าพารามิเตอร์ที่คำนวณได้จากวิธีกำลังสองน้อยที่สุด

b คือ ค่าพารามิเตอร์ที่คำนวณได้จากวิธีกำลังสองน้อยที่สุด

y_t คือ ข้อมูลจากอนุกรมเวลา

x_t คือ ช่วงเวลาโดยเรียงเป็นลำดับ

n คือ จำนวนตัวแปร

2) หาคดัชนีฤดูกาล (Seasonal index) ของหน่วยเวลาด้วยวิธีอัตราส่วนต่อแนวโน้ม

(Ratio – to – Trend)

2.1) กำจัดค่าแนวโน้มออก โดยนำค่าประมาณของแนวโน้มไปหารอนุกรมเวลาเดิมและปรับหน่วยให้เป็นร้อยละ โดยการคูณด้วย 100

2.2) กำจัดการเปลี่ยนแปลงตามฤดูกาลและการเปลี่ยนแปลงที่ผิดปกติออกจากข้อมูลในข้อ 2.1) โดยการหาค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่ ที่มีจำนวนเทอมเท่ากับจำนวนหน่วยเวลาใน 1 ฤดูกาล

2.3) นำค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่ ที่ได้จากข้อ 2.2) หารอนุกรมเวลาที่ได้กำจัดส่วนประกอบแนวโน้มออกแล้วในข้อ 2.2) ส่วนที่เหลือ คือ อนุกรมเวลาที่มีส่วนประกอบเปลี่ยนแปลงตามฤดูกาลและการเปลี่ยนแปลงที่ผิดปกติ

2.4) นำอนุกรมเวลาที่ได้จากข้อ 2.3) ที่กำจัดแนวโน้มและการเปลี่ยนแปลงตามวัฏจักรออกของหน่วยเวลาเดียวกันมาจัดการเปลี่ยนแปลงที่ผิดปกติ เพื่อหาคดัชนีฤดูกาลโดยหาค่าค่าเฉลี่ยเลขคณิตหรือค่ามัธยฐาน (median) หรือค่า median average แต่การหาค่า median average นั้นเป็นที่นิยมใช้มาก โดยมีวิธีการคำนวณเหมือนกับการหาค่าค่าเฉลี่ยเลขคณิต ต่างกันตรงตัดข้อมูลที่มีค่าต่ำสุดและสูงสุดทิ้งไป นำค่าที่เหลือไปหาค่าค่าเฉลี่ยเลขคณิต การใช้ median average นั้นดีกว่าการใช้ค่าเฉลี่ยเลขคณิต เพราะค่าเฉลี่ยเลขคณิตอาจถูกรบกวนโดยค่าสูงสุดหรือต่ำสุดได้มาก

2.5) เนื่องจากดัชนีฤดูกาลที่ได้ในแต่ละหน่วยเวลาในฤดูกาลนั้น มีหน่วยเป็นร้อยละ ทำให้ผลรวมของดัชนีทุกๆตัวในฤดูกาลมีค่าเท่ากับจำนวนหน่วยเวลายในฤดูกาล คูณด้วยหนึ่งร้อย ดังนั้นจะต้องมีการปรับตัวเลขที่ได้จากข้อ 2.4) ด้วยการนำค่าเฉลี่ยที่ได้ในข้อ 2.4) คูณกับ

จำนวนหน่วยเวลาในฤดูกาล i หนึ่งร้อย และหารด้วยผลรวมของค่าเฉลี่ยในข้อ 2.4) คือดัชนีฤดูกาลของหน่วยเวลา i

$$\text{ดัชนีฤดูกาลของหน่วยเวลา } i = \frac{\text{จำนวนหน่วยเวลาในฤดูกาล} \times 100 \times \text{ค่าเฉลี่ยที่ได้จากข้อ 2.4) ของหน่วยเวลาที่ } i}{\text{ผลรวมของดัชนีที่ทุกหน่วยเวลาในฤดูกาล}} \quad (3.4)$$

3) หาดัชนีฤดูกาล (seasonal index) ของหน่วยเวลาด้วยวิธีอัตราส่วนต่อการเฉลี่ยเคลื่อนที่ (Ratio – to – Moving Average)

3.1) หาค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่โดยจำนวนเทอมเท่ากับจำนวนหน่วยเวลาในฤดูกาล อาจใช้ค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่แบบปกติหรือแบบเข้าสู่กึ่งกลางก็ได้ โดยสมมติว่าข้อมูลมีจำนวนหน่วยเวลาในฤดูกาลเท่ากับ r หน่วยเวลา ถ้า r เป็นจำนวนคู่ควรหาค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่แบบเข้าสู่กึ่งกลาง ในกรณีที่ r เป็นจำนวนคี่ ให้หาค่าเฉลี่ยแบบปกติ ขั้นตอนการหาค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่แบบเข้าสู่กึ่งกลางมีดังนี้

3.1.1) หาค่าเฉลี่ยของข้อมูล r เทอม ได้แก่ เทอมที่ 1 ถึง r ผลลัพธ์ใส่ไว้ในตำแหน่ง $(r+1)/2$

3.1.2) หาค่าเฉลี่ยของข้อมูล r เทอม โดยตัดเทอมที่ต่ำสุดที่สุด และเพิ่มเทอมถัดไปของอนุกรมเวลา ผลลัพธ์ใส่ไว้ในตำแหน่งถัดไป

3.1.3) ทำซ้ำข้อ 3.1.2) โดยแต่ละครั้งจะเคลื่อนไปข้างหน้า 1 เทอม จนกระทั่งถึงข้อมูลตัวสุดท้าย

3.1.4) หาค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่ของค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่ r เทอมที่อยู่ติดกัน 2 เทอม ซึ่งเป็นผลลัพธ์ที่ได้จากข้อ 3.1.3) คือค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่ในตำแหน่ง $(r+1)$ และ $(r+1)/2+1$ ผลลัพธ์ใส่ในตำแหน่งที่ $(r/2)+1$

3.1.5) กลับไปทำข้อ 3.1.4) จนกระทั่งค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่ r เทอม (ที่ได้จากการคำนวณข้อ 3.1.3) ถูกใช้หมดทุกตัว)

3.2) ค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่ที่ได้จากข้อ (ก) เป็นค่าประมาณของแนวโน้มและการเปลี่ยนแปลงตามวัฏจักร ดังนั้นจึงนำค่าเหล่านี้ไปหารออกจากข้อมูลเดิม สิ่งที่เหลือคือการเปลี่ยนแปลงตามฤดูกาล (S) และการเปลี่ยนแปลงที่ผิดปกติ (I) ดังนี้

$$\frac{X}{\text{ค่าเฉลี่ยเคลื่อนที่ } r \text{ เทอม}} = \frac{T \times C \times S \times I}{T \times C} = S \times I \quad (3.5)$$

3.3) กำจัด I ด้วยการหาค่าเฉลี่ยของอนุกรมเวลาที่กำจัดแนวโน้มและการเปลี่ยนแปลงตามวัฏจักรในหน่วยเวลาเดียวกันในทุกๆ ฤดูกาล โดยใช้ค่า median average (โดยอาจใช้ค่าเฉลี่ยเลขคณิตหรือมัธยฐาน)

3.4) ทำการปรับฐานของค่า medial average แต่ละหน่วยเวลาให้เป็น 100 ด้วยการคูณค่า medial average ที่ได้ด้วย $r \times 100$ หารด้วยผลรวมของ medial average r เทอม

3.5) กรณีต้องการกำจัดการเปลี่ยนแปลงตามฤดูกาลจากข้อมูล อาจทำได้โดยการนำดัชนีฤดูกาลจากข้อ 3.4) หารข้อมูลและคูณด้วย 100 (เนื่องจากหน่วยของค่าที่ได้ในข้อ 3.4) เป็นร้อยละ)

ขั้นตอนที่ 2 การหารูปแบบเทคนิคพยากรณ์วิธีการปรับให้เรียบเอ็กซ์โพเนนเชียลแบบไฮลด์-วินเทอร์ โดยสร้างแบบจำลองจากค่าสังเกตทั้งหมดของอนุกรมเวลา ทั้งแบบไฮลด์-วินเทอร์ ที่มีฤดูกาลแบบบวกและแบบคูณ ดังนี้

1) วิธีปรับให้เรียบแบบไฮลด์-วินเทอร์ ที่มีฤดูกาลแบบบวก มีสมการพยากรณ์คือ

$$\hat{y}_{i+m} = \hat{L}_t + m\hat{T}_t + \hat{S}_{t-1+m} \quad (3.6)$$

และ

$$\hat{L}_t = \alpha(y_t - \hat{S}_t) + (1 - \alpha)\hat{L}_{t-1} \quad (3.7)$$

$$\hat{T}_t = \beta(\hat{L}_t - \hat{L}_{t-1}) + (1 - \beta)(\hat{L}_{t-1} + \hat{T}_{t-1}) \quad (3.8)$$

$$\hat{S}_t = \gamma(y_t - \hat{L}_t) + (1 - \gamma)(\hat{S}_{t-1}) \quad (3.9)$$

โดย \hat{y}_{i+m} คือ ค่าพยากรณ์ ณ เวลา $t+m$

m คือ จำนวนช่วงของฤดูกาลที่ต้องการพยากรณ์ล่วงหน้า

โดย $m = 1, 2, \dots, l$

l คือ จำนวนช่วงของฤดูกาลใน 1 ปี

y_t คือ ค่าข้อมูลจริง ณ เวลา t

\hat{L}_t คือ ค่าประมาณระดับค่าเฉลี่ยของข้อมูล ณ เวลา t

\hat{T}_t คือ ค่าประมาณแนวโน้มของข้อมูล ณ เวลา t

\hat{S}_t คือ ค่าประมาณค่าฤดูกาลของข้อมูล ณ เวลา t

- α คือ ค่าคงที่ปรับระดับเฉลี่ยของข้อมูล มีค่าระหว่าง 0 ถึง 1
 β คือ ค่าคงที่ปรับแนวโน้มของข้อมูล มีค่าระหว่าง 0 ถึง 1
 γ คือ ค่าคงที่ปรับฤดูกาลของข้อมูล มีค่าระหว่าง 0 ถึง 1

การกำหนดค่าเริ่มต้นสำหรับองค์ประกอบของสมการพยากรณ์สามารถคำนวณได้จากข้อมูลทั้งหมด หรือสองถึงสามปีแรกเท่านั้น โดยมีสมการที่เป็นที่นิยมและสามารถคำนวณได้ง่าย คือ

$$\hat{L}_0 = \bar{y}_1 \quad (3.10)$$

$$\hat{T}_0 = \frac{\bar{y}_2 - \bar{y}_1}{l} \quad (3.11)$$

$$\hat{S}_{t-l} = y_t - \bar{y}_1, t = 1, 2, \dots, l \quad (3.12)$$

โดย y_t คือ ข้อมูลจริง ณ เวลา t

l คือ จำนวนช่วงของฤดูกาลใน 1 ปี

\bar{y}_1 คือ ค่าเฉลี่ยของข้อมูลจริงปีแรก

\bar{y}_2 คือ ค่าเฉลี่ยของข้อมูลจริงปีที่ 2

2) วิธีปรับให้เรียบแบบ โฮลต์ – วินเทอร์ ที่มีฤดูกาลแบบบคูณ มีสมการพยากรณ์คือ

$$\hat{y}_{i+m} = (\hat{L}_t + m\hat{T}_t) \times \hat{S}_{t-l+m} \quad (3.13)$$

และ

$$\hat{L}_t = \alpha \left(\frac{y_t}{\hat{S}_{t-l}} \right) + (1 - \alpha) \hat{L}_{t-1} \quad (3.14)$$

$$\hat{S}_t = \gamma \left(\frac{y_t}{\hat{L}_t} \right) + (1 - \gamma) \hat{S}_{t-l} \quad (3.15)$$

โดย \hat{y}_{i+m} คือ ค่าพยากรณ์ ณ เวลา $t+m$

m คือ จำนวนช่วงของฤดูกาลที่ต้องการพยากรณ์ล่วงหน้า

โดย $m = 1, 2, \dots, l$

l คือ จำนวนช่วงของฤดูกาลใน 1 ปี

- y_t คือ ค่าข้อมูลจริง ณ เวลา t
 \hat{L}_t คือ ค่าประมาณระดับค่าเฉลี่ยของข้อมูล ณ เวลา t
 \hat{T}_t คือ ค่าประมาณแนวโน้มของข้อมูล ณ เวลา t
 \hat{S}_t คือ ค่าประมาณค่าฤดูกาลของข้อมูล ณ เวลา t
 α คือ ค่าคงที่ปรับระดับเฉลี่ยของข้อมูล มีค่าระหว่าง 0 ถึง 1
 β คือ ค่าคงที่ปรับแนวโน้มของข้อมูล มีค่าระหว่าง 0 ถึง 1
 γ คือ ค่าคงที่ปรับฤดูกาลของข้อมูล มีค่าระหว่าง 0 ถึง 1

การกำหนดค่าเริ่มต้นสำหรับองค์ประกอบของสมการพยากรณ์สามารถคำนวณได้จากข้อมูลทั้งหมด หรือสองถึงสามปีแรกเท่านั้น โดยมีสมการที่เป็นที่นิยมและสามารถคำนวณได้ง่าย คือ

$$\hat{S}_{t-l} = y_t - \bar{y}_1, t = 1, 2, \dots, l \quad (3.16)$$

- โดย y_t คือ ข้อมูลจริง ณ เวลา t
 l คือ จำนวนช่วงของฤดูกาลใน 1 ปี
 \bar{y}_1 คือ ค่าเฉลี่ยของข้อมูลจริงปีแรก

ค่า \hat{L}_0 สามารถหาได้โดยสมการ (32) และ \hat{T}_0 สามารถหาได้โดยสมการ (33)
ขั้นตอนที่ 3 ทำการเปรียบเทียบรูปแบบพยากรณ์ที่ได้จากทั้งสองวิธีดังกล่าว

- 1) ค่าความคลาดเคลื่อนกำลังสองเฉลี่ย (Mean Square Error, MSE) มีรูปแบบดังนี้

$$MSE = \frac{\sum_{t=1}^n (y_t - \hat{y}_t)^2}{n} \quad (3.17)$$

- 2) ค่าเฉลี่ยของร้อยละค่าความคลาดเคลื่อนสมบูรณ์ (Mean Absolute Percent Error, MAPE) มีรูปแบบดังนี้

$$MAPE = \frac{\sum_{t=1}^n \left| \frac{y_t - \hat{y}_t}{y_t} \right|}{n} \times 100 \quad (3.18)$$

- โดย y_t คือ ข้อมูลจริง ณ เวลา t
 \hat{y}_t คือ ค่าพยากรณ์จากตัวแบบการพยากรณ์ ณ เวลา t

n คือ จำนวนข้อมูลทั้งหมดที่ต้องการวัดความคลาดเคลื่อน

ค่าความคลาดเคลื่อนที่วัดได้จากสมการ บ่งบอกถึงความถูกต้องหรือผิดพลาดเล็กน้อยเพียงใดของการพยากรณ์ ส่วนตัวแบบใดมีค่าความคลาดเคลื่อนต่ำแสดงว่าตัวแบบนั้นให้ความผิดพลาดในการพยากรณ์น้อย

The logo of Chiang Mai University is a large, light gray watermark in the background. It features a central elephant with its trunk curled upwards, holding a traditional oil lamp (diya) with a flame. Above the elephant is a stylized sunburst or umbrella-like symbol. The entire emblem is enclosed in a circular border with the Thai text 'มหาวิทยาลัยเชียงใหม่' at the top and 'CHIANG MAI UNIVERSITY 1964' at the bottom.

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved